

РЕШЕНИЕ

№ 37858

гр. София, 15.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6792**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на И. С. А., [ЕГН], с ЕТ „МАНЯ-ИВАНКА ИВАНОВА“ с ЕИК:[ЕИК],
чрез Адвокатско дружество “Б. И Т.”, против Ревизионен акт №Р-22221724001267-091-
001/29.10.2024г. издаден от М. А. К.-Н. на длъжност началник сектор „Ревизии”, възложил
ревизията и Г. С. Б. на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, в
частта в която е потвърден с Решение №203/20.02.2025г. на Директора на Дирекция "ОДОП"–С..
Със същия на жалбоподателката са установените задължения за годишен и авансов данък по
ЗДДФЛ на ЕТ и осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗО за самоосигуряващи се за периодите от
01.01.2020г. до 31.12.2021г., ведно с начислените лихви и по ЗДДС за данъчни периоди от
м.10.2020г. до м.11.2021г., ведно с начислените лихви, като незаконосъобразен. Общият размер на
задължението възлиза на 146 836,98лв., в т.ч. задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ
на ЕТ в размер на 40393,64лв., ведно с лихви в размер на 13521,74лв.; за ДДС в размер на
47605,42лв., ведно с лихви в размер на 18893,23лв.; за осигурителни вноски за ДОО за
самоосигуряващи се в размер на 10508,83лв., ведно с лихви в размер на 3762,66лв.; за ЗО за
самоосигуряващи се в размер на 5386,65лв., ведно с лихви в размер на 1943,36лв. и УПФ за
самоосигуряващи се в размер на 3550,28лв., ведно с лихви в размер на 1271,17лв.
Жалбоподателката навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на РА, поради
липсата на извършен анализ на фактическата обстановка, на събраните писмени доказателства, на
дадените писмени обяснения, както и поради неправилно тълкуване и прилагане на материалния
закон.

Оспорва основанията за провеждане на ревизията по реда на чл.122 от ДОПК. Сочи, че

извършваната търговска дейност от жалбоподателката е била от името и за сметка на „ЧЕРИ И КО“ ЕООД с[ЕИК]. Подчертава, че е предала паричните средства на служители или пълномощници на „ЧЕРИ И КО“ ЕООД, като видно от констатациите на приходната администрация, дружеството е продължило интензивна дейност и след 05.11.2020г.

Освен това, приходната администрация отчитала само печалбите на жалбоподателката, като не отчитала никакви разходи за придобиването на продадените стоки. Счита, че следвало да се вземе и изчисли някаква средна надценка и тя да се обложи, а не всичко. Начисляването на данъци по ЗДДФЛ, ДДС и осигурителни вноски било мотивирано в ревизионния доклад единствено на базата на съмнения за укрити приходи или доходи, които не били подкрепени с конкретни доказателства.

Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответната страна–Директора на Дирекция „ОДОП“–С., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне като неоснователна. Счита, че оспореният РА е правилен и законосъобразен по мотиви, подробно изложени в самия него, в ревизионния доклад и в решението на директора на дирекция „ОДОП“. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна, следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221724001267-020-001/13.03.2024г., връчена на 21.03.2024г. по електронен път. Със същата е възложено извършването на ревизия на И. С. А. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ, за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ и осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ и универсален пенсионен фонд /УПФ/ за самоосигуряващи се и здравно осигуряване /ЗО/ за осигурители за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г.

Със Заповед №Р-22221724001267-020-002/10.06.2024г. в обхвата на ревизията са включени задължения за ДДС за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г.

Със Заповед №Р-22221724001267-020-003/25.07.2024г. е продължен срокът за приключване на производството до 21.08.2024г. и е изменен вида на задълженията по Закона за здравно осигуряване /ЗЗО/ от ЗО за осигурители на ЗО за самоосигуряващи се. Заповедите са издадени от М. А. К.-Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-623/22.06.2023г. на директора на ТД на НАП С..

Фактическите и правните изводи на ревизиращите органи по приходите са обективирани в Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221724001267-092-001/23.08.2024г., връчен по електронен път на 10.09.2024г.

Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221724001267-091-001/29.10.2024г., издаден от М. А. К.-Н.-орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията, връчен на 05.12.2024г. по електронен път.

Установени са допълнителни задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 40393,64лв., за ДДС в размер на 47605,42лв., за осигурителни вноски за ДОО в размер на 10508,83лв., за ЗО в размер на 5386,65лв. и УПФ в размер на 3550,28 лв.

На основание, и по реда на чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, са начислени лихви общо в размер

39392,16лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, който с Решение №203/20.02.2025г. го е потвърдил.

В хода на ревизията е установено, че през периода на ревизията И. С. А. е местно физическо лице, с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ап.71.

За 2020г. е подадена декларация по чл.50 от ЗДДФЛ и са декларирани доходи от трудови правоотношения с данъчна основа в размер на 1163,29лв. и доходи от стопанска дейност като едноличен търговец с данъчна основа в размер на 7539,00лв., удържани са задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗВ в размер на 150,10лв. и е внесен данък в размер на 1246,00лв./-116,33лв. по трудови правоотношения и 1130,85лв. за доходите от стопанска дейност/. За периода са установени приходи от продажби в размер на 88149,80лв., разходи в размер на 0,00лв. и облагаем доход-88149,90лв., дължими осигурителни вноски в размер на 9731,56лв., годишна данъчна основа по чл.28, ал.1 от ЗДДФЛ в размер на 28418,34лв. и дължим данък в размер на 11762,76лв., внесен в размер на 1130,85лв., остава за довносяне в размер на 10 631,91лв.

За останалите ревизирани години не е подавана ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ.

С оглед установяване всички източници на доходи през периодите в обхвата на ревизията, на основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с ЖР-22221724001267-040-001, №Р-22221724001267-040-002 и №Р-22221724001267-040-004 от 01.08.2024г., в отговор на които са представени писмени обяснения.

На основание чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „Чери и Ко“ ЕООД,[ЕИК] и „ДА 2019“ ЕООД,[ЕИК].

На основание чл.37, ал.5 от ДОПК са изпратени искания до различни банки и дружества за представяне на документи, данни, сведения, книжа относно извършвани плащания от страна проверяваното лице.

От „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД са представени справки /файл/ с изпратени и получени пратки, получени преводи/наложени платежи и разходни касови ордери /РКО/ за изплатените суми.

Установено е, че И. А. е изпращала с наложен платеж пратки със стоки-основно очила/аксесоари, чрез „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД.

За периодите от 05.06.2020г. до 09.11.2021г. пратките са изпращани от името на „Чери и Ко“ ЕООД.

Сумите от наложен платеж са получавани от И. А..

В писмени обяснения лицето заявява, че е подписала договор с „Чери и Ко“ ЕООД, по силата на който е изпращала пратки, които е опаковала в гараж, находящ се в[жк].

Дейността, която е извършвала, не е включвала работа с уебсайт или електронни платформи. Не е участвала в процесите и не е запозната с механизма по осигуряване на достъп до сайт, начин на приемане на заявките и данните, които се изискват от клиентите при направена поръчка. Представител на дружеството и е предоставял част от стоките, които се предлагат за продажба. При направена поръчка е получавала съобщение по телефона с данни за доставката, във връзка, с което е изпращала стоката по „Е.“. Сумите от наложен платеж за продадената стока е получавала от „Е.“ като същите в последствие предавала на представител на дружеството. Сочи, че касова бележка за клиента е издавана от „Е.“ при плащане на получената стока. Заявява, че е запозната само с начина на плащане чрез наложен платеж, тъй като за това е била упълномощена. Единственият документ, който е виждала, е трудовият договор, който е подписала, но не

притежавала екземпляр от него. Не разполагала с данни, телефон и адрес на представител на дружеството. Не може да посочи презимето и фамилията на лицето, което и доставяло стоката и на когото отчитала сумите от наложен платеж. Не пази документи за предаването на средствата. Сочи местоположение на помещението, където съхранявала стоката, се е намирал в [населено място],[жк], до 88 СУ „Д. П.“, но същото вече не съществувало. Не може да посочи чия собственост е гаражът.

Сочи, че за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г. е получавала само вдовишка пенсия от Турция.

Не притежавала недвижимо и движимо имущество в страната и чужбина, финансови активи, движими ценности, не е получавала заеми, не притежава акции и дялови участия в задгранични дружества, не е сключвала договори за наем, за управление и контрол и такива по извън трудови правоотношения, не е пътувала в чужбина, не е плащала за лечение, за обучения, курсове и квалификации, не е купувала луксозни и скъпи подаръци за други лица.

С декларациите по чл.124, ал.3 от ДОПК за 2020г. и 2021г. декларира единствено доходи от трудови правоотношения, пенсии, обезщетение за безработица и месечни разходи за живот, съответно в размер на 500,00лв. и 550,00лв.

Относно облагането с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ и задължителни осигурителни вноски е установено, че И. А. е извършвала онлайн търговия, като е изпращала с наложен платеж пратки със стоки-основно аксесоари/очила, чрез „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД.

Пратките са изпращани:

- от името на И. А. и наложените платежи в размер на 2370,00лв. са получени от нея за периодите от 01.01.2020г. до 30.04.2021 г. чрез „Спиди“ АД;

- от името на И. А. и наложените платежи в размер на 11315,00лв. са получени от нея за периода от 13.04.2020г. до 30.04.2020 г. чрез „Еконт Експрес“ АД;

- от името на „Чери и Ко“ ЕООД, наложените платежи в размер на 330484,03лв. са получени от И. А. за периодите от 05.06.2020 г. до 09.01.2021г. чрез „Еконт Експрес“ АД.

В хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „Чери и Ко“ ЕООД, приключила с Протокол №П-22221423123575-073-001/21.02.2024г., е установено, че от името на дружеството са изпращани пратки с основание „аксесоари“, като събраните суми са изплащани на И. А..

С цел установяване на получените наложени платежи от И. А. с подател на пратките „Чери и Ко“ ЕООД и „ДА 2019“ ЕООД на дружествата са извършени насрещни проверки.

При извършена насрещна проверка на „ДА 2019“ ЕООД е установено, че И. А. е получила суми в размер общо на 3801,00лв. от наложени платежи, в качеството на пълномощник на дружеството. Сумата е намерила отражение в декларацията по чл.92 от ЗКПО за периода, подадена от „ДА 2019 ЕООД.

С протокол №П-22221424103320-141-001/19.08.2024г. е обективизирана извършената насрещна проверка на „Чери и Ко“ ЕООД.

Установено е, че едноличният собственик и представляващ дружеството, П. И. Б. е починал на 05.11.2020г.

„Чери и Ко“ ЕООД било в ликвидация, като е назначен служебен ликвидатор Д. Г. Т. с имейл за контакт [\[електронна поща\]](#).

ИПДПОЗЛ е изпратено на посочения имейл.

Адв. Д. Т. е отговорил, че не може да приеме ИПДПОЗЛ, тъй като не е давал съгласие за встъпване като ликвидатор на посоченото дружество, съответно не е встъпвал като такъв, не го представлява и не разполага с каквито и да е документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че „Чери и Ко“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС за периодите от 02.10.2020 г. до 17.02.2021г.

От дружеството не са подавани декларации по чл.92 от ЗКПО и справки-декларации по ЗДДС.

Подадени са уведомления за сключени трудови договори със 67 лица през м.06.2020г., 2021г. и 2022г., за които са подавани декларации обр.1 и обр.6.

Дружеството има регистрирани 8 електронни касови апарати с фискална памет /ЕКАФП/ на обекти в [населено място],[жк]и[жк]и в [населено място] за търговия с други стоки, некласифицирани другаде, за продажба на закуски, за настаняване на туристи-хотели, заведение само за хранене, ресторант „С.“ и питейно заведение.

От справка в Българска народна банка /БНБ/ е установено, че дружеството притежавало платежна сметка за електронни пари в „Айкарт“ АД.

От „Айкарт“ АД е посочено, че „Чери и Ко“ ЕООД е регистрирано за услугата myPOS, предоставяща право за приемане на плащания на ПОС терминал.

П. И. Б. е бил единственото лице, упълномощено да се разпорежда със средствата по банковата сметка от името на дружеството.

Приложено е извлечение от сметката, от което е установено, че входящите преводи са от Wise Payments Limited, Transferwise Limited Ltd, BOOKING.COM.

Изходящите преводи са основно тегления на АТМ.

Не са регистрирани вноски и/или тегления, извършени от И. А..

От „Еконт Експрес“ АД е получена информация /справки и РКО/, че дружеството е изпращало пратки, като сумите от наложен платеж в общ размер 330484,03лв. за периодите от 05.06.2020г. до 10.11.2021г. са получавани от И. А., в т.ч. за: м.06.2020г. сумата от 8380,00лв., за м.06.2020г. сумата от 563,00лв., за м.08.2020г. сумата от 10964,00лв., за м.09.2020г. сумата от 7685,00лв., за м.10.2020г. сумата от 11173,00лв., за м.11.2020г. сумата от 7750,98лв., за м.12.2020г. сумата от 25446,48 лв., за м.01.2021г. сумата от 22091,43лв., за м.02.2021г. сумата от 27009,10 лв., за м.03.2021г. сумата от 24 256,80лв., за м.04.2021г. сумата от 20422,49, за м.05.2021г. сумата от 21451,41лв., за м.06.2021г. сумата от 26 594,00лв., за м.07.2021г. сумата от 25135,50лв., за м.08.2021г. сумата от 26 585,90лв., за м.09.2021г. сумата от 19264,99лв., за м.10.2021г. сумата от 27646,45лв., за м.11.2021г. сумата от 9363,50 лв.

Представено е нотариално заверено пълномощно от дата 04.06.2020г., с което П. И. Б. - управител на „Чери и Ко“ ЕООД, упълномощава И. А. да го представлява пред „Еконт Експрес“ ООД като изпраща и получава пратки, изпраща и получава парични средства от негово име.

И. А. твърди, че е предавала получените суми от „Еконт Експрес“ ООД на лице, което не познава, но не са налице доказателства за това.

П. И. Б. е починал на 05.11.2020г.

Не е установено след тази дата дружеството да има други представляващи, управители или упълномощени лица, на които да бъдат предавани получените суми от наложен платеж.

От „Еконт Експрес“ АД за изпратени пратки – аксесоари- очила, от И. А. е получена сума от наложен платеж за м.04.2020г. общо в размер на 11315,00лв. Представени са справки и РКО.

От „Спиди“ АД за изпратените пратки от И. А. за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021г. е изплатена сума в брой в размер на 2370,00лв. Представени са справки и РКО.

Информацията за получените суми от ревизираното лице от „Спиди“ АД и „Еконт Експрес“ АД е синтезирана в таблица по месеци.

Посочено е, че през м.09.2020г. лицето достига облагаем оборот за регистрация по ЗДДС в размер на 53102,00лв.

В ревизионното производство е начислен ДДС за сумите, получени от наложен платеж след

22.10.2020г.

Отбелязано е, че при определяне на доходите за 2020г. и 2021г. дължимият ДДС не е включен в размера им.

За разходите, които лицето е направило във връзка с осъществяване на дейността, не са представени документи, т.е. не спазена разпоредбата на чл.10 от ЗКПО.

Жалбоподателката е получила общо приходи от наложен платеж в размер на 94072,46лв. за 2020г. и в размер на 250096,57лв. за 2021г.

Във връзка с начислените задължения по ЗДДС са определени приходи за 2020г. в размер на 88149,80лв. и в размер на 208413,81лв. за 2021г.

За ревизираните периоди задълженото лице не е подавало декларации обр.1 и обр.6 по реда на Наредба №Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от само осигуряващите се лица /Наредба №Н-13 от 17.12.2019г./

Прието е, че първата продажба с наложен платеж е извършена през м.01.2020г., поради което м.01.2020г. следва да се счита за начало на трудовата дейност. Прието е, че И. А., в качеството ѝ на физическо лице е упражнявала независима икономическа дейност, като едноличен търговец, като органите по приходите са счели, че същата е следвало съгласно изискванията на чл.4, ал.3, т.1, 2 и 4 от КСО да се осигурява за инвалидност поради общо заболяване, за старост и смърт /фонд Пенсии/.

Задължението за осигуряване на самоосигуряващите се лица възниква от деня на започване или възобновяване на трудовата дейности продължавало нейното прекъсване или прекратяване /чл.1, ал.1 от Наредбата за обществено осигуряване на само осигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица /НООСЛБГРЧМЛ/.

Определени са задължения за авансови вноски, изчислени върху минималния размер на осигурителния доход, за 2020г. общо за годината в размер на 1083,36лв. и за 2021г., общо за годината в размер на 1154,20лв.

Определено е че се дължат авансово осигурителни вноски от осигуряващото се лице в размер на 7320,00лв. за 2020г. и в размер на 7800,00лв. за 2021г.

Върху получената разлика за 2020г. в размер на 27685,61лв. са начислени окончателни осигурителни вноски за фонд „Пенсии“ в размер на 4097,47лв. и върху разлика в размер на 28200,00лв. за 2021г. са начислени окончателни осигурителни вноски в размер на 4173,60лв.

Съгласно чл.127, ал.1 от КСО задължително се осигуряват за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд лицата, родени след 31 декември 1959г., ако са осигурени във фонд „Пенсии“. Установено е, че ревизираното лице не е внасяло осигурителни вноски за УПФ за ревизираните периоди. Размерът на осигурителните вноски за фонд ДЗПО за само осигуряващите лица е 5%. Определени са месечни авансови осигурителни вноски за УПФ за 2020г. в размер на 30,50лв., общо за годината в размер на 366,00лв. и за 2021г. в размер на 32,50лв., общо за годината в размер на 390,00 лв. и окончателна осигурителна вноска за ДЗПО в универсален пенсионен фонд за 2020г. в размер на 1384,28лв. и за 2021г. в размер на 1410,00лв.

Съгласно чл.40, ал.1, т.2 от ЗЗП лицата по чл.4, ал.3, т.1, 2 и 4 от КСО се осигуряват авансово върху месечен доход, който не може да бъде по-малък от минималния месечен размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица и за регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители, определени със ЗБДОО и окончателно

върху доходите от дейността и доходите по т.3, през календарната година, съгласно справката към данъчната декларация по реда на чл. 6, ал. 9 от КСО.

И. А. е подала декларация обр.7 за периодите от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. за внасяне на здравноосигурителни вноски на основание чл.40, ал.5, т.1 от ЗЗСО. Декларацията се подава от лицата по чл.40, ал.5 от ЗЗСО, които не са осигурени на друго основание по същия закон. По този ред лицата са длъжни да внасят осигурителни вноски върху осигурителен доход не по-малък от половината от минималния размер на осигурителния доход за само осигуряващите се лица, определен със ЗБДОО. Същите извършват годишно изравняване на осигурителния доход съгласно данните от данъчната декларация, като окончателните осигурителни вноски се внасят в срока за нейното подаване. Задълженото лице е внесло здравни осигуровки общо в размер на 293,80лв. Доходът, върху който се внасят осигурителни вноски за здравно осигуряване от само осигуряващи се лица, е същия като този, върху който се дължат осигурителни вноски за ДОО. Размерът на осигурителните вноски е 8%. Определени са месечни авансови осигурителни вноски върху минималния осигурителен доход за 2020г. в размер на 48,80лв. и за 2021г. в размер на 52,00лв.

Върху годишния осигурителен доход, върху който се довносят окончателни осигурителни вноски, получен като разлика/между максималния осигурителен доход, минималния осигурителен доход и визираните в §6 за 2021г. са определени окончателни осигурителни вноски за ДЗПО за УЦФ -/за 2020 г. в размер на 2 214,85 лв. и за 2021г. в размер на 2 256,00 лв.

Относно облагането с ДДС е установено, че за ревизираните периоди И. А. не е регистрирана по реда на ЗДДС.

За периодите от 01.01.2020г. до 30.09.2020г., съгласно получените данни от „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД, лицето е получило в брой суми от наложен платеж в размер на 53 102,00лв.

На основание чл.96, ал.1 от ЗДДС всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50000,00лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия, е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон, в конкретния случай до 07.10.2020г.

Съгласно чл.101, ал.6 и ал.7 от ЗДДС в срок 7 дни от постъпване на заявлението органът по приходите извършва проверка на основанията за регистрация, и в срок 7 дни от изтичане на предходния такъв се издава акт за извършване на регистрация или мотивирано се отказва такава. С оглед гореизложеното ревизираното лице е следвало да се регистрира по ЗДДС на 22.10.2020г.

Доколкото И. А. не е изпълнила задължението си за подаване на заявление за регистрация, приложение намира разпоредбата на чл.102, ал.3, т.1 от ЗДДС, съгласно която за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътре общностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявление за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите.

Задълженията по чл.102, ал.3 от ЗДДС се определят с ревизионен акт по реда на ДОПК. На основание чл.102, ал.3 от ЗДДС, във връзка с чл.86, ал.2 от ЗДДС и чл.25, ал.3, т.4 и ал.6 от ЗДДС е начислен ДДС върху сумата на наложените платежи.

Във връзка с горните установявания на органите по приходи, от И. А. са представени обяснения в хода на проверката, в които същата твърди, че за процесния период не е извършвала лично търговска дейност и не е реализирала продажби, включително чрез предлагане на стоки по електронен път чрез онлайн платформи за електронна търговия, както и не е получавала суми по наложен платеж за продажба на стоки от нейно име и не е закупувала стоки, с цел -търговия. Същата твърди, че посочените дейности е извършвала от името и за сметка на „Чери и Ко“ ЕООД, по пълномощие, чиято дейност се свеждала до търговия със стоки, включително чрез онлайн платформи за електронна търговия.

От анализа на обобщените данни, органите по приходи са направили извод, че И. А., в качеството си на физическо лице е извършвала търговска дейност, като е изпращала пратки и е получавала суми по наложили платежи.

Позовали са се на чл.1, ал.1, т.1 от ТЗ, който определя като търговец всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва сделки, включително покупка на стоки или други вещи, с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид, както и на неговата ал.3, съгласно която за търговец се смята и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин, дори ако дейността не е посочена в ал.1.

От изложения анализ на данните от представените справки и документи от „Еконт Експрес“ ЕООД и „Спиди“ ЕАД е прието, че И. А. е реализирала приходи от продажби, по които плащането е получено чрез наложен платеж за суми и периоди цитирани в РД.

Установено е, че приходите не са декларирани в ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ, респективно покриват хипотезата на укрити приходи.

С посоченото е обосновано наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК-до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация и са налице данни за укрити приходи или доходи.

Приходните органи приели, че дейността на лицето за ревизирания период е организирана по търговски начин, поради което същото е следвало да води редовно счетоводство.

Позовавайки се на установените обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1, т.2, от ДОПК, органите по приходи са констатирали, че основата за облагане с данъци и задължителни осигурителни вноски за ревизираните периоди следва да бъде определена по реда на чл.122-124а от кодекса.

Съобразно чл.124, ал.1 от ДОПК на И. А. е връчено Уведомление №Р-Р-22221724001267-113-001 от 26.07.2024, с което е уведомена, че основата за облагане с данъци, както и осигурителният доход за установяване на задължения за ДОО, УПФ и ЗО за самоосигуряващи се лица за ревизираните периоди, ще бъдат определени по предвидения в чл.122-124а от ДОПК ред.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221724001267-040-003 от 26.07.2024г. са изискани декларации по чл.124, ал.3 от ДОПК, които са представени.

Органите по приходи са извършили анализ на обстоятелствата по чл.122, ал.2 от ДОПК, откосим към дейността на И. А. в РД.

Прието е, че реален получател на сумите от наложен платеж и пощенски парични

средства за пратки, изпратени от името на „Чери и Ко“ ЕООД, е И. А. и същите представляват недеклариран доход от нейна търговска дейност като ЕТ.

Предвид факта, че са констатирани обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК, данъчната основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2020г. и 2021г. е определена след анализ на всички относими обстоятелства по чл.122, ал.2, от т.1 до т.16 от ДОПК.

Ревизиращите са определили данъчна основа по смисъла на чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ за облагане с годишен и авансов данък на ЕТ за ревизирния период, като са установили получените приходи, респективно извършените разходи от И. А..

Приходите са определени на база констатираните продажби от предоставените от „Еконт Експрес“ ЕООД и „Спиди“ ЕАД справки и документи. Данните са систематизирани в табличен вид в РД, при съобразяване разпоредбите на ЗДДС, във връзка с реализирането на оборот за задължителна регистрация по закона, както и за включване на данъка в продажната цена на стоките.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, след изчерпване на задължителното административно обжалване, приключило с Решение № 203/20.02.2025г. на Директора на Дирекция "ОДОП"–С., поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът намира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите–органа по приходите възложил ревизията и ръководителя на ревизията, в законоустановената форма и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци, влечащи неговата нищожност.

ЗВР, ЗИЗВР, ревизионният доклад и ревизионният акт, са издадени като електронни документи, подписани с квалифициран електронен подпис. При проверка на електронните документи се установява, че същите са подписани от органите по приходите, посочени като техен автор, с квалифициран електронен подпис по чл.13, ал.3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ), приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл.13, ал.4 от ЗЕДЕУУ, в срока на валидност на удостоверението по чл.25 от закона.

От изложеното следва, че ревизията е възложена редовно и РА отговаря на изискването на чл.120, ал.1, т.8 от ДОПК.

Наведените от жалбоподателката възражения в обратен смисъл са бланкетни и декларативни, като същите следва да бъдат отхвърлени.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани с валидни електронни подписи от лицата, посочени за техни издатели, за които няма спор, че са органи по приходите при ТД на НАП С.. Същите съдържат всички реквизити по чл.26, вр. чл.3, т.12 и вр.т.11 от Регламент (ЕС) №910/2014, т.е. представляват квалифицирани електронни подписи по смисъла на Регламента. Следователно посочените документи са подписани с квалифицирани електронни подписи, които отговарят на всички изисквания, както на Регламент (ЕС) №

910/2014, така и на ЗЕДЕУУ. Същите са придружени от удостоверения за квалифициран електронен подпис, издадени от доставчика на удостоверителни услуги, които отговарят на изискванията на чл.3, т.15, вр.Приложение I от Регламент (ЕС) №910/2014 и удостоверяват връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа.

Обжалваният ревизионен акт, чиято неразделна част е РД, е издаден в изискуемата от закона писмена форма и съдържа всички необходими реквизити съгласно чл.120, ал.1 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която установените публични задължения са конкретизирани по основание, по размер, по период и по субект. В него са обективирани както фактическите основания на органите по приходите във връзка с установените данъчни задължения на ревизираното лице, така и правните основания за издаване на акта. В контекста на изложеното съдът приема атакувания по съдебен ред РА за съответстващ на законовите изисквания за форма на административен акт.

При извършената от съда служебна проверка, не се установяват допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосноват отмяна на РА само на това основание.

По делото са налице доказателства за уведомяването на жалбоподателката, че ревизията ще бъде извършена по особения ред на чл. 122-124а от ДОПК. Предоставена ѝ е възможност за представяне на доказателства и вземане на становище, като същата фактически е упражнила тези свои права.

Органите по приходите са анализирали всички обстоятелства по чл.122, ал. 2, т.1-16 от ДОПК, които са относими към облагането на жалбоподателката с данък върху доходите по чл.48 от ЗДДФЛ. Събрани са множество доказателства, свързани с облагането на ревизираното лице, включително са приобщени такива от проверки на „Чери и Ко“ ЕООД и „ДА 2019“ ЕООД, като същите са анализирани и мотивирано е посочено кои от тях се приемат и кои не се кредитират с доверие, както и аргументите за това.

С оглед горното, неоснователно е възражението в жалбата за неизясняване на всички факти относно разкриване на обективната истина и за необоснованост на констатациите в РА.

По основанията за провеждане на ревизията по особения ред на чл.122 от ДОПК:

Не се спори, че процесното ревизионно производство се е развило по реда на чл.122 ДОПК, като основата за облагане с данък по чл.48, ал.2 ЗДДФЛ за периода 01.01.2020г.–31.12.2021г., основата по чл.17 ЗДДФЛ за периода 01.01.2020г.–31.12.2021г. и задълженията по ЗДДС са определени въз основа на извършен анализ по чл.122, ал.2 ДОПК, респективно осигурителният доход за установяване на задължения от ЗОВ, е определен по реда на чл.122-124а ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят.

Така, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите

констатации в акта.

За да се приложи презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства. В противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирувания субект. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал.1, т.1 – 7 ДОПК, като посочените в нея предпоставки не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност.

В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за ревизирувания период по отношение на ревизираното лице са налице обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1 от ДОПК – *до започване на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация*, и т.2 – *налице са данни за укрити приходи или доходи*.

Този извод е обоснован с установените в хода на ревизията факти, че лицето е извършвало системно продажби на стоки чрез наложен платеж/пощенски превод, чрез куриерски фирми „Еконт Експрес“ ООД и „Спиди“ АД, от които е реализирало облагаеми приходи, за които не е подавало ГДД, респективно - не е водило счетоводна отчетност.

За така установените обстоятелства на РЛ е връчено Уведомление №Р-22221724001267-113-001/26.07.2024г. и Уведомление №Р-22221724001267-139-001/26.07.2024г., поради което процедурата по чл.124, вр.чл.122 ДОПК за преминаване към облагане по аналог формално се явява спазена.

Настоящият съдебен състав намира, че органите по приходите са доказали основанията по чл.122, ал.1 т.1, т.2, ДОПК за извършване на ревизията по особения ред по отношение на жалбоподателката.

Наличието на предпоставките по т.1 и т.2 е обосновано след извършен обстоен анализ на документите и информацията за извършени пратки (продажби) и получени суми по наложени платежи/пощенски парични преводи, предоставени от куриерските фирми, чрез които са извършвани продажбите–„Еконт Експрес“ ООД и „Спиди“ АД.

Всички данни за извършени от жалбоподателката продажби чрез куриерските фирми, респ. за получени от нея суми, са приложени по преписката. Основанието за извършване на облагане по аналог е безспорно установено в хода на ревизията и се потвърждава от събраните в ревизията доказателства, а и не е оспорено от жалбоподателката с конкретни възражения по изготвения баланс.

Органите по приходите са извършили процесуални действия за събиране на писмени доказателства от трети лица и служебно са установили получените от лицето, приходи, доходи, като при съблюдаване на принципа за обективност са включили в баланса и определените доходи от търговска дейност, респективно- извършените от него разходи.

Целта на разпоредбите, регламентиращи ревизиите по особения ред, е да се извърши облагане именно в случаи като процесния-когато данните, необходими за установяване на данъчните задължения съобразно приложимия материален данъчен закон, липсват или не са достатъчни. В случая, в изпълнение на принципа за обективност по чл.3 от ДОПК, органите по приходите са определили данъчната основа по възможно най-достовърния начин, като за целта са изследвали и анализирали всички установени доходи и направени разходи от ревизираното лице.

Съдът достига до категоричен извод за наличие на основанията по чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК, респективно–за законосъобразно установяване на задълженията по чл.48, ал.2

от ЗДДФЛ, мотивиран от събраните по делото доказателства.

В случая предоставените документи от двете куриерски дружества са напълно достатъчни, за да обосноват извода за системно извършвана търговска дейност от жалбоподателката.

Следва да се има предвид, че по арг. от чл.71 ДОПК, представените в ревизионното производство технически носители на данни, са допустими веществени доказателствени средства, като по силата на чл.171, ал.1, изр. първо АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК, същите са допустими доказателства и в съдебното производство по оспорване на ревизионния акт.

В хода на ревизията е налице потвърждение от жалбоподателката на получаването на сумите от „Еконт експрес“ ООД и „Спиди“ АД.

Жалбоподателката твърди, че е получавала сумите по наложените платежи и паричните преводи, но от името и за сметка на дружествата, които представлява „Чери и Ко“ ЕООД и „ДА 2019“ ЕООД. В обясненията си, както и в жалбите си при оспорване на РА по административен и съдебен ред, ревизираното лице твърди че предавала получените суми на лицето И., на което не знае презимето и фамилията, считала същото за представител на „Чери и Ко“ ЕООД, предвид това, че той ѝ е носил стоката и на него е отчитала сумите от наложен платеж.

Кредитирането на тезата на жалбоподателката би означавало наличие на ситуация, при която в продължение на две години, неизвестно лице за нея е реализирало мащабна търговска дейност. Житейски нелогично е, че жалбоподателката не познава собственика на „Чери и Ко“ ЕООД, след като отрича фактическото получаване на процесните парични средства за собствена сметка.

Предвид изложеното, несподеляема е и основната, а първоначално – и единствена, защитна теза на жалбоподателя, че извършваната от нея процесна дейност не е в лично качество, а от името и за сметка на дружествата – „Чери и ко“ ЕООД и „ДА 2019“ ЕООД.

Ето защо, съдът приема, че правилно органите по приходите са приели и че жалбоподателката е извършвала дейност като търговец по занятие.

От събраните в ревизионното и в съдебното производство доказателства, безспорно се установява че в ревизирания период жалбоподателката многократно е изпращала за продажба чрез пощенските оператори „Еконт Експрес“ ООД и „Спиди“ АД, от свое име и за своя сметка стоки, чиито получатели са различни лица, заплащали цената чрез наложени платежи и пощенски парични преводи.

Количеството и вида на продаваните стоки и системността, с която са извършвани продажбите, обосновават извод, че тази дейност се извършва по занятие, с цел получаване на редовни приходи. Ето защо, жалбоподателката правилно е третирана, на основание чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ, като данъчно задължено лице, а данъчната основа за облагане е формирана по реда, предвиден за регистрираните търговци.

Следователно доказани са и предпоставките по чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК за извършване на ревизията по особения ред, доколкото от доказателствата по делото се установяват категорични данни за укрити доходи от наложени платежи и пощенски парични преводи, получени от недекларирани продажби.

По изложените съображения съдът намира, че реализираните от жалбоподателя доходи за ревизирания период по получените суми по РКО за наложени платежи и разписки за изплатени ППП са правилно определени от органите по приходите на база на представените и анализирани данни от куриерските дружества.

При определяне на данъчната основа по реда на чл.122, ал.2 ДОПК, ревизиращите

законосъобразно, при съблюдаване на счетоводните изисквания за съпоставимост на приходите и разходите, са приели, че са извършени продажби, чрез куриерските дружества, като с оглед липсата на представени доказателства за това от жалбоподателката, са анализирали събраните данни.

Определените данъчни основи за ревизираните периоди са намалени с установените от ревизиращите дължими осигурителни вноски на лицето, в резултат на което органите по приходите правилно и законосъобразно са достигнали до определен данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ по години и размер, както и съответни лихви.

По отношение на задълженията за ДДС по ЗДДС:

Във връзка с безспорно доказаното извършване на търговска дейност от страна на жалбоподателката, както и получаване на доходи от нея по облагаеми за целите на ЗДДС доставки, правилно са установени задължения и за ДДС по реда на чл.122 от ДОПК и на основание чл.102, ал.3, т.2 от ЗДДС.

Съгласно представените и анализирани по-горе данни от куриерските фирми за получените суми по изпратени куриерски услуги, описани в констативната част на ревизионния доклад, се установява че към м.09.2020г. И. А. е реализирала оборот от продажби в размер на 53102,00лв. Т.е., ревизираното лице е надхвърлило оборота за задължителна регистрация по ЗДДС през м.09.2020г. и на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС същото е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в срок съответно до 14.10.2020г.

При това положение и на основание на чл.86, ал.1 и 2 от ЗДДС във връзка с чл.12 и чл.67, ал.2 от ЗДДС, ревизиращите правилно са определили резултат за всеки един от данъчните периоди след м.09.2020г.

Предвид предмета на сделките–продажби на стоки, доставките се квалифицират като облагаеми по смисъла на чл.12, ал.2 от ЗДДС. Съгласно чл.25, ал.3, т.4 от ЗДДС: данъчно събитие възниква на датата, на която доставчикът получи плащането–при продажба на стоки чрез поръчка по пощата или по електронен път. Въз основа на посочените разпоредби и на база събраните в хода на ревизията доказателства, ревизиращият екип правилно и законосъобразно е определил данъчните основи за облагане с ДДС по реда на чл.122 от ДОПК и дължимия данък за съответните месеци на основание чл.102, ал.3, т.2 от ЗДДС, при съобразяване с разпоредбите на чл.67, ал.2 ЗДДС, вр. чл.53, ал.2 от ППЗДДС.

Съобразно направените констатации и изчисления данък по периоди, ревизиращите са определили и следващите се лихви за просрочие на дължимия ДДС, на основание чл.1 от ЗЛВДТДПДВ.

Следва да се подчертае, че жалбоподателката не е навела конкретни и аргументирани възражения в насока определения ДДС, като същият е косвено оспорен чрез оспорването на генерираните обороти през куриерските дружества.

По отношение на установените задължения за осигурителни вноски за ДОО, ЗО и УПФ за самоосигуряващи се лица, ревизиращият екип приел, че с оглед изпращаните пратки и получавани плащания чрез куриерските дружества, жалбоподателката е извършвала търговска дейност по ТЗ. За дохода от нея в рамките на ревизирания период, жалбоподателката подлежи на задължително осигуряване по реда на чл.4, ал.3, т.2 КСО, като осигурителните вноски следва да бъдат определени по реда на чл.122 във връзка с чл. 124а от ДОПК.

Съдът споделя тези изводи на ревизиращите, респективно–допълнителните

осигурителни задължения на лицето за ДОО, УПФ и ЗО са правилно установени. Това следва от мотивите на Тълкувателно решение №2/2022г. по тълкувателно дело №8/2020г. на ОСС на първа и втора колегии на ВАС, в което е посочено, че не съществува противоречива съдебна практика относно облагането по чл.122, ал.1, т.2 и 7 ДОПК, вкл. и в частта за задължителни осигурителни вноски по чл. 124а ДОПК за еднолични търговци, регистрирани по чл. 56 и следващите от ТЗ, както и за физически лица, осъществяващи търговска дейност без да са регистрирани. За тях при провеждане на ревизия при наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и 7 ДОПК съдебната практика приема, че установената в хода на ревизията данъчна основа вследствие на укрит доход или превишение на разходите над доходите като недостиг на парични средства, е свързана с търговска дейност, която е и трудова и за която се дължи не само данък, но и задължителни осигурителни вноски съгласно чл. 124а ДОПК.

Посочено е също така, че съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО, правопораждащият юридически факт за задължително обществено и здравно осигуряване е започването на трудова дейност по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 и чл. 4а, ал. 1 от същия кодекс. Според чл.4, ал.3, т.2 КСО (ред. ДВ, бр. 105/2006 г.), приложим за ревизирания период, задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, упражняващи трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски дружества, физическите лица - членове на неперсонифицирани дружества. С допълнението на този текст, обн. ДВ, бр. 102/2018г., в сила от 1.01.2019г., са включени и лицата, които се облагат по реда на чл. 26, ал. 7 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, каквато е настоящата жалбоподателка. Макар основата за облагане да се определя по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК при наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от същия кодекс, то съгласно чл.122, ал.1 дължимостта на данъка и неговият размер се определят в материалните закони, а според чл. 124а ДОПК, това се отнася и за задължителните осигурителни вноски. Посоченото е аргумент за дължимост на установените с РА задължителни осигурителни вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за 2020г. и 2021г.

В хода на ревизията органите по приходите правилно са установили, че част от дължимите от И. С. А. авансови вноски за фонд ДОО, фонд ДЗПО и здравноосигурителни вноски, не са внесени в законоустановения срок по чл.7, ал.4 КСО и чл.3, ал.1 от НООСЛБГРЧ – до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се дължат.

Законосъобразно, и при липса на конкретни възражения от жалбоподателката, на основание чл.175 ДОПК вр. чл.1 от ЗЛДТДПДВ, органите на фиска са начислили съответните лихви за просрочие на жалбоподателя, подробно описани в РД.

Предвид изложеното, съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Данъчните задължения са правилно и законосъобразно установени, поради което оспореният РА е законосъобразен, а жалбата срищу него – неоснователна. Като такава, същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, и съгласно разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, жалбоподателката дължи на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, съобразно материалния интерес по делото в размер на 146836,98лева.

От страна на ответника се претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция, определено по реда на Наредба №1 от 9.07.2004г. за

възнаграждения за адвокатска работа.

Общият материален интерес възлиза на 146836,98 лева. Ето защо, съобразно разпоредбата на чл.7 ал.2т.5 от Наредбата, в полза на ответинка следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 10523,48лева.

Водим от горното, Административен съд София-Град, Първо отделение, 18-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. А., [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] с ЕТ „МАНЯ-ИВАНКА ИВАНОВА“ с[ЕИК], срещу РА №Р-22221724001267-091-001/29.10.2024г. на органите по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение №203/20.02.2025г. на Директора на Дирекция "ОДОП"– С., с който на И. С. А., [ЕГН] са установени задължения общо в размер на 146836,98лв., в т.ч. задължения за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на ЕТ в размер на 40393,64лв., ведно с лихви в размер на 13521,74лв.; за ДДС за данъчни периоди от м.10.2020г. до м.11.2021г. в размер на 47605,42лв., ведно с лихви в размер на 18893,23лв.; за осигурителни вноски за ДОО за самоосигуряващи се в размер на 10508,83лв., ведно с лихви в размер на 3762,66лв.; за 30 за самоосигуряващи се в размер на 5386,65лв., ведно с лихви в размер на 1943,36лв. и УПФ за самоосигуряващи се в размер на 3550,28лв., ведно с лихви в размер на 1271,17лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА И. С. А., [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите, сума в размер на 10523,48лева (десет хиляди петстотин двадесет и три лева и 48 стотинки), представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: